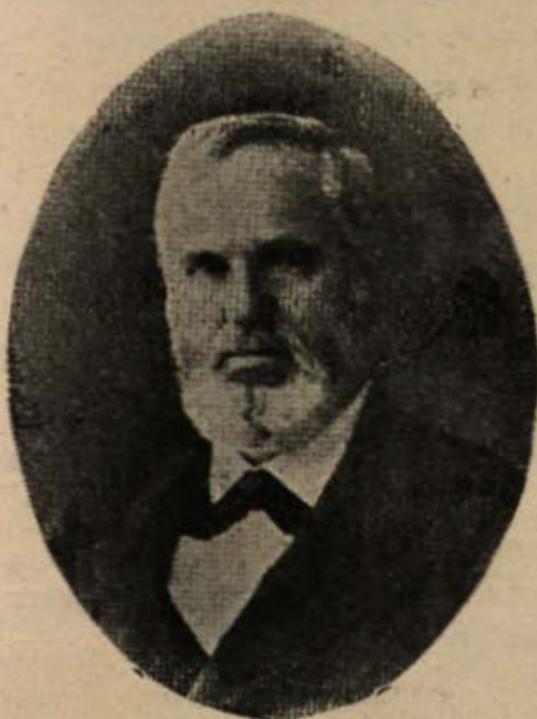

— Слава Богу! Сдобихме се и ние съ нашъ князъ, нашъ управникъ. Не сѫ били напраздно мжкитъ въ възстания, въ бунтове, въ искания българско управление. Нѣма вече да има бashiбозуци, черкези, татари, заптии и аскеръ.

Най-голѣмата радостъ била въ Пловдивъ. Тамъ на гарата излѣзълъ за посрѣщане цѣлъ народъ. Но хората не знали, какъ ще се яви управника, та се чудѣли и двоумѣли, що да правятъ.

Алеко Богориди.

Изведнажъ свирката на влака се чула.

— Влакътъ иде! извикали всички.

Многобройниятъ народъ се втурналъ напредъ къмъ гарата. Българската милиция оградила мястото да стори пѣтъ на машината.

Локомотивътъ на влака билъ окиченъ съ зеленина. Отгоре се рзвѣвало българско знаме.